

TROCZĘ O HISTORII MIASTA.....



Grodno XVI wiek

Grodno – HISTORIA

Grodno jest jednym z najstarszych miast na Białorusi. Za datę założenia miasta uważa się rok 1128.

Miasto położone jest na obu wysokich brzegach rzeki Niemen.

Miasto było

- Drugą stolicą Wielkiego Księstwa Litewskiego w czasach panowania księcia Witolda.**
- Ulubioną rezydencją Stefana Batorego Króla Rzeczypospolitej.**

Grodno jest miejscem, w którym zjednoczyło się wielu kultur i narodów.

W różnych czasach powstały tu unikalne zabudowy, które dziś stały się historyczną wartością nie tylko dla ludzi z Białorusi, ale także dla Polaków i innych narodów historycznie związanych z Grodnem.



*Stary Zamek
w Grodnie*

Po raz pierwszy zamek drewniany został zbudowany w XI wieku. W XIII wieku Grodno weszło w skład Wielkiego Księstwa Litewskiego. Od 1391 roku zamek był główną rezydencją księcia Witolda, który w 1398 roku zbudował kamienny gotycki zamek z pięcioma wieżami. Budynek ten w dużej mierze zachował się do dnia dzisiejszego.

W 1445 roku wielki książę litewski Kazimierz IV Jagielloński przyjmował tu ambasadora RP, który zaoferował mu koronę. Często przebywał tutaj król Stefan Batory i tak naprawdę to sprawiło, że Grodno stało się nieoficjalną stolicą Rzeczypospolitej Obojga Narodów. Z inicjatywy króla w 1580 roku zamek został przebudowany w stylu renesansowym.

Od 1678 roku w zamku odbywa się każdy trzeci Sejm Rzeczypospolitej. Na początku XVIII wieku, w czasie wojny zamek został spalony i nigdy już nie odzyskał dawnej wartości.

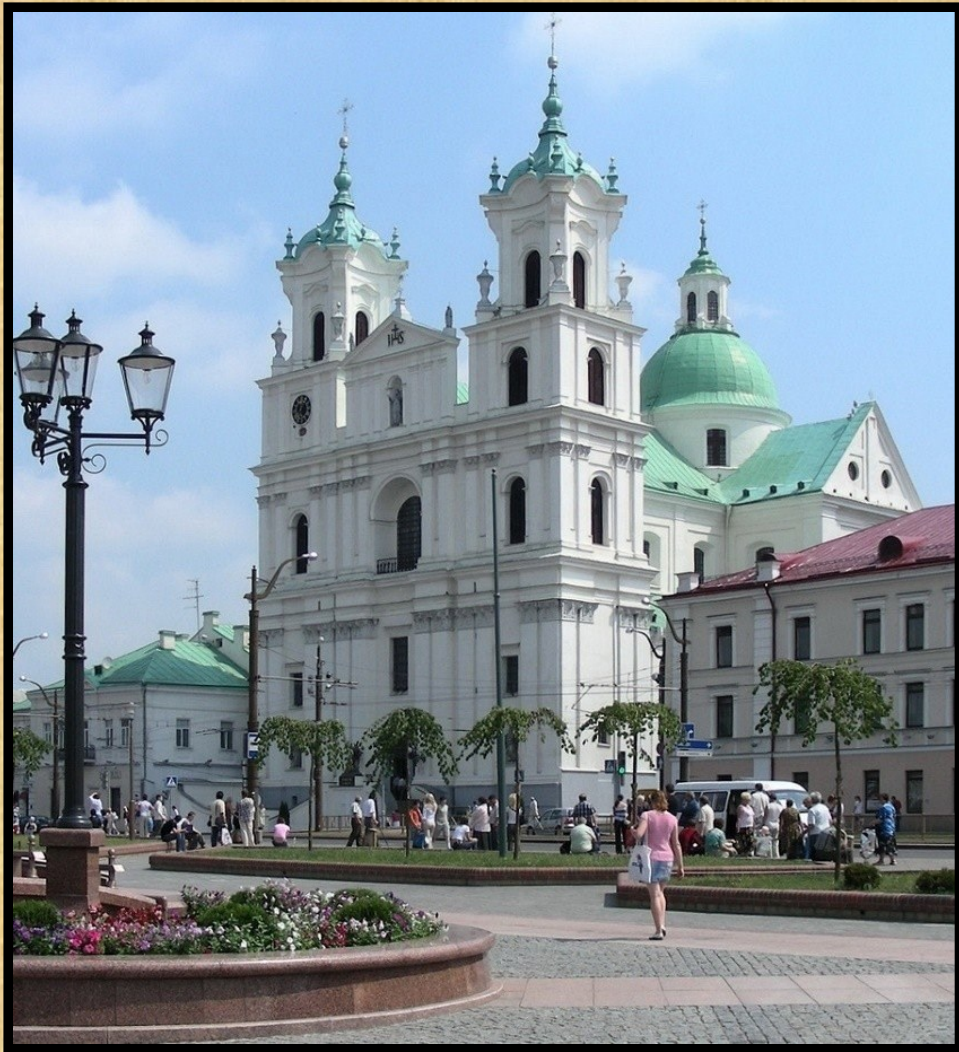


*Nowy Zamek
w Grodnie*

Nowy pałac królewski, został wzniesiony w Grodnie w latach 1734-1751 za czasów panowania Augusta III, jako letnia rezydencja królów Polski.

Odbywały się tutaj sejmy generalne I Rzeczypospolitej. W tym gmachu podczas ostatniego sejmiku Rzeczypospolitej w 1793 roku został podpisany drugi traktat rozbiorowy, a w roku 1795 król Stanisław August Poniatowski złożył podpis pod aktem abdykacji. Król mieszkał w pałcu do 1797 roku.

W czasach Drugiej Wojny Światowej budynek został zniszczony w wyniku działań wojennych. Odbudowano go po roku 1952 w stylu socrealistycznym.



Bazylika katedralna św. Franciszka Ksawerego w Grodnie

Pierwotnie kościół jezuitów, od 1782 kościół farny, od 1991 katedra diecezji grodzieńskiej.

Kopanie fundamentów pod obecny kościół św. Franciszka Ksawerego rozpoczęto w 1674 roku. W 1691 roku przykryto dachem prezbiterium. 26 grudnia 1699 powracający do Saksonii król August II Mocny zatrzymał się w Grodnie i zwiedzał kościół i kolegium jezuickie.

W listopadzie 1705 król był jeszcze raz w Grodnie uczestnicząc w tzw. radzie grodzieńskiej. Razem z carem Piotrem I wziął udział w poświęceniu kościoła jezuickiego.

15 grudnia 1990 papież Jan Paweł II nadał kościołowi tytuł bazyliki mniejszej, a 13 kwietnia 1991 erygował diecezję grodzieńską podnosząc jednocześnie kościół do rangi katedry.



Cerkiew Świętych Borysa i Gleba w Grodnie

Cerkiew została zbudowana na Kołoczy przy ujściu rzeki Horodniczanki do Niemna przez księcia Wsiewołoda Dawidowicza. Jej patronowie Borys i Gleb byli równocześnie patronami jego dwóch synów.

Jest to jedna z najstarszych zachowanych prawosławnych świątyń w Europie. Pierwsza wzmianka o niej pochodzi z 1138. Z Kołoczy w 1410 roku zjednoczone wojska Wielkiego Księstwa Litewskiego wyruszyły pod Grunwald.



Kościół Znalezienia Krzyża Świętego w Grodnie

Kościół bernardynów, wybudowany w latach 1602 - 1618. Jest to trójnawowa bazylika z półkoliście zamkniętym prezbiterium. W kościele znajduje się cenny zespół 14 ołtarzy z XVIII wieku oraz stiukowe dekoracje w kaplicy MB Loretańskiej. W kościele znajduje się także klasycystyczna ambona, cenne kute kraty i tablica ku czci Elizy Orzeszkowej, która w 1894 roku zawarła tutaj związek małżeński.

W prawej nawie znajduje się słynący cudami obraz Matki Boskiej Messyńskiej z połowy XVII wieku, który pochodzi z kościoła brygidek w Grodnie.

Kościół ten wykazuje cechy stylistyczne łączące go z kolegiatą w Zamościu m.in. pilastry wnętrza, filar na osi chóru, bliźniacze okna, układ chóru, arkadowo-pilastrowy system elewacji.



Apteka jezuicka w Grodnie

Jest to najstarsza apteka na Białorusi.

Została założona w 1687 i początkowo znajdowała się w budynku kolegium jezuickiego – służyła bowiem mnichom oraz uczniom i wykładowcom grodzieńskiej szkoły. Celem przygotowania medykamentów wykorzystywano dziko rosnące zioła i rośliny hodowane w specjalnych ogrodach położonych przy aptece.

W 1709 wybudowano nową siedzibę w obecnym miejscu.

Po wojnie i powrocie Grodna do ZSRR apteka została ograbiona z kosztownych i zabytkowych mebli oraz urządzeń, a sam budynek przekształcono w magazyn aptekarski, a później salon meblowy i dom nauczyciela.

Dziś w tym miejscu wznowiono pracę Apteki oraz utworzono muzeum. W jego zbiorach znajdują się dokumenty i zdjęcia świadczące o przeszłości apteki, kolekcje naczyń i sprzętu aptekarskiego oraz leki z ubiegłych stuleci.



Eliza Orzeszkowa

Wybitna pisarka Eliza Orzeszkowa urodziła się w Milkowszczyźnie w okolicach Grodna. Jej talent rozkwitł gdy przeprowadziła się do Grodna. To tu stworzyła ona swoje dzieła sztuki.

W domu, gdzie mieszkała i pracowała pisarka, znajduje się Muzeum Elizy Orzeszkowej. Ulica przy której jest dom nosi jej nazwisko.

Eliza Orzeszkowa była nominowana do Literackiej Nagrody Nobla.



Teatr Tyzenhauza w Grodnie

XVIII-wieczny zabytek architektury. Pierwszy teatr publiczny miasta.

Teatr był zbudowany w 1772 roku przez architekta Giuseppe de Sacco na zlecenie burmistrza Grodna Tyzenhauza.

Dziś działa w nim teatr lalek.